

Dosarul nr. 1-50/2022
PIGD 1-22065704-15-1-12052022

S E N T I N Ț Ă
în numele legii

12 ianuarie 2023

or. Cantemir

Judecătoria Cahul (sediul Cantemir),

Instanța compusă din:

Președinte de ședință

Judecător

Mihail Osadcii,

Grefier

Gabriela Darii, Maxim Dimcea, Ina Botez,

Cu participarea:

Procurorul în Procuratura Anticorupție

Radu Palencu,

Apărătorul inculpatului

Babenco Valeriu, Mandat Seria MA nr. 1758549,

a judecat în ședință de judecată publică în procedură generală în limba de stat, cauza penală de învinuire, în privința lui:

*Maer Dumitru *****, născut la *****, IDNP: *****, originar și domiciliat în s. *****, r-nul Cahul, studii medii de specialitate, supus militar, văduv, neangajat în câmpul muncii, fără grad de dizabilitate, fără persoane la întreținere, cetățean al R. Moldova. anterior nejudecat,*

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei: 12 mai 2022 - 12 ianuarie 2023.

Procedura de citare legală executată.

Procurorul, în ședință de judecată a solicitat recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi stabilirea unei pedepse penale sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 2000 de unități convenționale. Conform art. 90 alin.(1) Cod penal, pedeapsa stabilită cu închisoare să fie suspendată condiționat pe un termen de 1 an. Corpurile delictive - 50 de euro de trecut în contul statului. De aplicat măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara.

Apărătorul inculpatului Maer Dumitru, avocatul Babenco Valeriu, a solicitat ca instanța de judecată față de client să fie emisă o sentință de achitare a inculpatului Maer Dumitru din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Inculpatul Maer Dumitru *****, în ședință de judecată a pledat nevinovat în comiterea infracțiunii ce i se incriminează, solicitând achitarea sa, susține poziția expusă de avocatul său.

Măsură preventivă față de inculpat la faza judecării cauzei nu a fost aplicată.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință de judecată, instanța,

A C O N S T A T A T:

Partea descriptivă:

Maer Dumitru *****, la data de 01 apr***** 2022, în jurul orei 12⁵⁰, conducând automobilul de marca "Hyundai" cu n/î *****, a fost stopat, pe drumul local la ieșire din localitatea *****, r-nul Cantemir, pentru verificarea actelor de către angajații serviciului patrulare Cantemir, Leova al Direcției Patrulare al INSP a IGP a MAI, Andrei Dimici și Alexandru Rășescu.

Urmare a verificării actelor, conducătorul Maer Dumitru *****, a fost suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, în legătură cu ce i s-a propus să fie testat cu analizatorul concentrației de etanol (alcotester) de tip „Drager 6810”, drept rezultat fiind depistat pozitiv cu gradul de alcoolemie în aerul expirat de 0,20 mg/l, fapt ce în conformitate cu prevederile art. 134¹² al. (2) Cod penal RM corespunde stării de ebrietate alcoolică cu grad minim.

Conștientizând că va fi documentat pentru comiterea contravenției prevăzute la art. 233 alin. (1) din Codul contravențional RM (conducerea vehiculului de către o persoană care se află sub influența alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracțiune), care prevede în calitate de sancțiune „amendă de la 350 la 500 de unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de la 40 la 60 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la 1 an și înlăturat de la conducerea mijlocului de transport prin reținerea automobilului, urmărind scopul evitării pedepsei contravenționale, aflându-se la locul stopării, în imediata apropiere a automobilului de serviciu al colaboratorilor INSP a IGP a MAI, Andrei Dimici și Alexandru Rășescu, de marca/model "Dacia Duster" cu n/î MAI 9914, la aproximativ orele 12⁵⁵, a transmis ultimilor mijloace bănești în cuantum de 50 (cincizeci) euro, echivalentul a 1016,50 lei BNM, pe care le-a plasat pe torpedoul automobilului de serviciu, pentru ca aceștia, să nu-i întocmească proces-verbal cu privire la contravenție și să nu-l înlătore de la conducerea vehiculului cu reținerea automobilului, adică pentru neîndeplinirea unor acțiuni care intră în obligațiunile lor de serviciu și contrar acestora.

Acțiunile inculpatului Maer Dumitru *****, au fost calificate conform componenței de infracțiune prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal, cu indicii: *coruperea activă, adică, darea, personal unei persoane publice de bunuri ce nu e se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale și contrar acesteia.*

De către acuzatorul de stat au fost administrate următoarele probe:

Fiind audiat în ședința de judecată **martorul Dimici Andrei** a declarat că, la 01 apr***** 2022, în s. *****, r-nul Cantemir, fiind implicat în serviciu, împreună cu colegul Rășescu Alexandru, în jurul orelor 13.00, au stopat mijlocul de transport de marca/model "Hyunday H200", la volan fiind o persoană de gen masculin. În timpul discuțiilor cu conducătorul s-a simțit un miros specific de alcool, la care colegul lui Rășescu Alexandru i-a propus testarea alcoolscopică. Conducătorul a fost de acord, rezultatul fiind 0,20 mg/l. Ulterior în timpul documentării conducătorul auto a pus pe bancheta mijlocului de transport o bancnotă de 50 euro, după care a solicitat grupa operativă a IP Cantemir, aceasta sosind ulterior la fața locului.

La întrebările participanților la proces a declarat că, inculpatul a fost testat până a veni grupa operativă. Rezultatul a fost de 0,20mg/l și acțiunile lui urmau să se încadreze ca contravenție. Cazul dat a fost documentat fără a conversa cu conducătorul. Conducătorul s-a apropiat de mijlocul de transport și a pus banii pe parbriz. Nu cunoaște din care motiv dânsul a aruncat banii. Nu a spus nimic, nici o comunicare, nici o rugămintă. A aruncat banii peste geamul automobilului de serviciu din partea șoferului. El personal l-a documentat. Mijloacele

bănești s-au pus pe bancheta din față în timpul documentării. Stătea pe bancheta din față la pasager. Nu cunoaște conducătorul. Pe bancheta din față au fost aruncați banii. După ce șoferul a aruncat banii, a coborât din automobil și a încuiat mașina, așteptând grupa operativă. Conducătorul a fost de acord cu rezultatul testării. Conducătorul auto a aruncat banii probabil pentru darea de mită.

Fiind audiat în ședința de judecată **martorul Rășescu Alexandru** a declarat că, la 01 aprilie 2022, în s. *****, r-nul Cantemir, fiind implicat în serviciu, împreună cu colegul său de serviciu Dimici Andrei, în jurul orelor 13.00, a fost stopat mijlocul de transport de marca/model ”Hyunday H200”, nu ține minte numărul de înmatriculare. La volan fiind o persoană de gen masculin. În timpul discuțiilor cu conducătorul s-a simțit un miros specific de alcool, la care el personal i-a propus testarea alcoolscoptică. Conducătorul a fost de acord, rezultatul fiind 0,20 mg/l. Ulterior în timpul documentării conducătorul auto a pus pe torpedoul mijlocului de transport de serviciu o bancnotă de 50 euro, după care a solicitat grupa operativă a IP Cantemir, aceasta sosind ulterior la fața locului, nu ține minte exact cât timp a durat probabil în jur de o oră.

La întrebările participanților la proces a declarat că, inculpatul a scos banii din portmoneu, și i-a aruncat pe torpedou spunând ca să nu fie documentat. Nu a reușit să-i aducă la cunoștință conducătorului auto că rezultatul testului se încadrează ca contravenție. Conducătorul auto a solicitat ca să nu fie documentat cazul în privința sa. Banii i-a scos din portmoneul său. Din momentul stopării până la momentul aruncării banilor de către conducătorul auto, nu cunoaște cât timp a trecut. De la momentul stopării l-au întrebat pe șofer dacă acesta a consumat băuturi alcoolice. Ei verifică în baza de date dacă conducătorul auto are careva puncte de penalizare, mijlocul de transport dacă nu are încălcări la camerele de supraveghere și dreptul de a conduce. Nu cunoaște conducătorul auto. El împreună cu colegul său l-au documentat pe conducătorul auto. Mijloacele bănești au fost puse de conducătorul auto pe bancheta din față a automobilului poliției, în timpul documentării. Conducătorul a aruncat banii probabil pentru dare de mită, pentru a nu fi documentat și sancționat.

- Informație privind apelul telefonic la 112, din 01.04.2022 înregistrat în R-2 a IP Cantemir sub nr. 20224301154 (f.d.6);

- Proces-verbal de cercetare la fața locului din 01.04.2022 cu planșa fotografică (f.d.7-11);

- Ordonanță de recunoaștere drept corp delict și de atașare la dosar penal din 01.04.2022 (f.d.12);

- Proces verbal de examinare a bancnotelor din 19.04.2022 (f.d.29);

- Proces verbal cu privire la contravenție din 01.04.2022 (f.d.34);

- Ordonanță de recunoaștere și anexare a documentului din 20.04.2022 (f.d.35);

- Corpurile delictate recunoscute prin ordonanța OUP din 01 aprilie 2022, anexate la materialele prezentului dosar penal: Pachetul nr. 1 cu una bancnotă cu valoarea nominală de 50 (cincizeci) euro cu seria UD3482398908 depistată și ridicată în cadrul cercetării automobilului ”Dacia Duster”, cu n/î MAI 9914 (f.d.45);

De către partea apărării au fost administrate următoarele probe:

Inculpatul Maer Dumitru, fiind audiat în ședința de judecată vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut-o, declarând că, la data de 01 aprilie 2022 venea din s. *****, r-nul Cahul spre s. *****, r-nul Cantemir. În timp ce conducea la volanul automobilului său, pe traseu a văzut cum venea o mașină de poliție, el a luat-o la dreapta, nu a fugit de ei, a mers mai încet, nu avea de ce fugi de poliție pentru că nu consumase băuturi alcoolice. Mașina poliției a venit din urma sa și l-

au oprit. Polițiștii s-au dat jos din mașină și i-au cerut actele, pașaportul mașinii. L-au întrebat dacă a consumat băuturi alcoolice, la ce el le-a spus polițiștilor că a consumat băuturi alcoolice cu o zi înainte seara, însă la insistența polițiștilor a suflat în aparatul Drager care a arătat o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,20 mg/l. Anterior la data de 15 martie 2022 a fost stopat de poliție în s. *****, r-nul Cahul, și i s-a pornit dosar penal pe art. 264¹ alin.(1) Cod penal. Respectiv, la 01.04.2022 după ce a fost oprit de poliție, le-a spus că nu mai vrea al 2-lea proces, și le-a spus că are 50 euro, ei s-au uitat la dânsul, nu au spus nimic, el a luat bancnota iar polițiștii i-au spus să o pună înainte pe parbriz. A așteptat afară, însă polițiștii i-au spus că i se întocmește un proces-verbal cu privire la contravenție. A semnat procesul-verbal cu privire la contravenție, nu a refuzat. Nu recunoaște vina. Totuși, polițiștii i-au întocmit proces-verbal. A dat bani polițiștilor. Atunci când polițiștii s-au așezat în mașină, el s-a dus la ei și le-a spus să nu-i întocmească proces-verbal, că are 50 euro la dânsul.

La întrebările participanților la proces a declarat că, polițiștii i-au spus să pună banii pe parbriz. Nu a consumat nici un gram de băutură în ziua respectivă. Dacă polițiștii îi spuneau „Nu!”, nu lăsa banii acolo. Desigur că a fost influențat de către polițiști. Rășescu Alexandru i-a făcut semn cu capul să-i pună. Nu a văzut ca polițiștii să filmeze. Nu s-a urcat în automobilul poliției. Nu era nimeni prin preajmă. Da, le-a dat polițiștilor 50 euro. Când a fost testat, rezultatul a arătat 0,20 mg/l. Rășescu Alexandru s-a apropiat de dânsul și a spus să fac un test de alcoolemie, s-a dus la mașină și i-a arătat că e nou muștucul. Nu știa că este procedura prelevării probelor de sânge. Pentru că avea încă un proces mai înainte, pe 15 martie, atunci chiar era în stare de ebrietate. Cu 2-3 săptămâni în urmă a fost judecat. Pe 15 martie 2022 nu știa legea. După Cum fac toți a făcut și el la fel. A luat 50 de euro și le-a arătat bancnota de bani polițiștilor, a venit înapoi la mașina lor, polițistul Rășescu Alexandru a dat sticla jos și i-a arătat cu capul să pună bancnota pe parbriz. Dacă știa nu le dădea bani. Când a fost la judecată a dorit să spun asta, dar nu i s-a permis. Nu cunoaște legea.

Aprecierea instanței de judecată:

Conform prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Conform art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatul prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatul în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

În acest sens, instanța reține că sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.¹

¹ Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a R. Moldova nr. 10 din 24 februarie 2000, pct. 4.

În privința inculpatul Maer Dumitru *****, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, prin prisma art. 6 CoEDO, inculpatul i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

La aprecierea acțiunilor inculpatului, instanța de judecată consideră necesar de reiterat prevederile art. 93 alin. (1) Cod procedură penală, conform cărora, Probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (3) Cod de procedură penală, părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor”, instanța de judecată a explicat părților posibilitatea de a prezenta probe.

Așadar, în ședința de judecată apărătorul inculpatului a menționat că careva probe suplimentare nu are și a pledat pentru cercetarea probelor administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința judiciară.

Astfel, instanța de judecată, ținând cont de prevederile art. 27, art. 99 - art. 101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, conchide că din probele administrate la materialele dosarului se probează incontestabil vinovăția inculpatului Maer Dumitru ***** de comiterea infracțiunii art. 325 alin. (1) Cod penal, *coruperea activă, adică, darea, personal unei persoane publice de bunuri ce nu e se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale și contrar acesteia.*

Concluzia instanței de judecată este justificată de următoarele considerente: Astfel, în temeiul art. 14 alin. (1) Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

De asemenea, potrivit reglementărilor stabilirea vinovăției unei persoane în comiterea unei fapte infracționale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate și cercetate de organele competente.

Conform art. 101 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Potrivit alin. (4) art. 100 Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

În corespundere cu art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În virtutea dispoziției legale indicate la art. 384 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal.

Materialele cauzei penale și în special probele cercetate în ședința de judecată permit cu certitudine a constata că în speță sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii coruperea activă, adică, *darea, personal unei persoane publice de bunuri ce nu e se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale și contrar acesteia*, infracțiune prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal.

În acest sens se reține că, *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.325 Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine.

Obiectul material sau *imaterial* al acestei infracțiuni are același conținut cu obiectul material sau imaterial al infracțiunii prevăzute la alin. (1) art.324 CP RM.

Datorită trăsăturilor sale particularizante, infracțiunea specificată la alin. (1) art.325 CP RM nu are victimă.

Latura obiectivă a infracțiunii analizate constă în fapta prejudiciabilă care se exprimă în acțiunea de promisiune, oferire sau dare, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană.

Astfel, acțiunea prejudiciabilă prevăzută la alin. (1) art.325 CP RM cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ:

- 1) promisiunea unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin;
- 2) oferirea unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin;
- 3) darea unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin.

Cât privește cea de-a *treia* modalitate normativă a acțiunii prejudiciabile prevăzute la alin.(1) art.325 CP RM, darea constituie înmânarea, remiterea, predarea efectivă a remunerației ilicite de către corupător către persoana publică sau persoana publică străină. Spre deosebire de promisiune sau oferire, darea implică în mod necesar acțiunea corelativă de primire a foloaselor necuvenite, acțiune săvârșită de persoana publică sau persoana publică străină. Deci, darea nu mai este un act unilateral. Ea este un act bilateral.

Pentru existența infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.325 CP RM în modalitatea de dare, nu contează dacă inițiativa săvârșirii infracțiunii a aparținut corupătorului sau persoanei corupte, dacă foloasele necuvenite au fost date din propria inițiativă a corupătorului sau acesta a cedat solicitărilor persoanei publice sau persoanei publice străine.

În partea ce ține de *latura obiectivă* a infracțiunii comise de Maer Dumitru ***** în speță, aceasta s-a materializat prin acțiunile sale intenționate, din data de 01 aprilie 2022, aproximativ orele 12.50 minute, când conducând automobilul de marca „Hyundai” cu n/î ***** , a fost stopat, pe drumul local la ieșire din localitatea ***** , r-nul Cantemir, pentru verificarea actelor de către angajații serviciului patrulare Cantemir, Leova al Direcției Patrulare al INSP a IGP a MAI, Andrei Dimici și Alexandru Rășescu. Urmare a verificării actelor, conducătorul Maer Dumitru ***** , a fost suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, în legătură cu ce i s-a propus să fie testat cu analizatorul concentrației de etanol

(alcotester) de tip „Drager 6810”, drept rezultat fiind depistat pozitiv cu gradul de alcoolemie în aerul expirat de 0,20 mg/1, fapt ce în conformitate cu prevederile art. 134¹² al. (2) Cod penal corespunde stării de ebrietate alcoolică cu grad minim. Conștientizând că va fi documentat pentru comiterea contravenției prevăzute la art. 233 alin. (1) din Codul contravențional (conducerea vehiculului de către o persoană care se află sub influența alcoolului ori în stare de ebrietate produsă de alcool ce depășește gradul maxim admisibil stabilit de lege, dacă fapta nu constituie infracțiune) care prevede în calitate de sancțiune „amendă de la 350 la 500 de unități convenționale sau muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de la 40 la 60 de ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce vehicule pe un termen de la 6 luni la 1 an și înlăturat de la conducerea mijlocului de transport prin reținerea automobilului, urmărind scopul evitării pedepsei contravenționale, aflându-se la locul stopării, în imediata apropiere a automobilului de serviciu al colaboratorilor INSP a IGP a MAI, Andrei Dimici și Alexandru Rășescu, de marca/model ”Dacia Duster” cu n/î MAI 9914, la aproximativ orele 12⁵⁵, a transmis ultimilor mijloace bănești în cuantum de 50 (cincizeci) euro, echivalentul a 1016,50 lei BNM, pe care le-a plasat pe torpedoul automobilului de serviciu, pentru ca aceștia, să nu-i întocmească proces-verbal cu privire la contravenție și să nu-l înlătore de la conducerea vehiculului cu reținerea automobilului, adică pentru neîndeplinirea unor acțiuni care intră în obligațiunile lor de serviciu și contrar acestora.

Potrivit art. 123 alin.(2) Cod penal, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

Conform art. 31 alin.(3) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, Polițistul este funcționar public cu statut special.

În sensul acestor elemente constitutive ale infracțiunii comise de către inculpatul Maer Dumitru instanța de judecată reiterează că obiectul juridic special, și latura obiectivă a infracțiunii comise de Maer Dumitru ce se constituie din *darea*, personal unei persoane publice de bunuri ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia a fost întrunită pe deplin, în contextul în care de către acuzatorul de stat, corect, s-a încadrat juridic fapta comisă de către inculpatul Maer Dumitru.

Infracțiunea prevăzută la art.325 Cod penal este formală și se consumă odată cu săvârșirea acțiunii de promisiune, oferire (indiferent dacă persoana publică ori persoana publică străină nu se lasă coruptă și nu le acceptă ori nu a reușit să realizeze solicitarea) sau din momentul dării în întregime a remunerației ilicite.²

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.325 Cod penal se caracterizează prin intenție directă. Motivele infracțiunii în cauză se exprimă în: năzuința făptuitorului de a obține unele avantaje nepatrimoniale; năzuința făptuitorului de a-și ajuta persoana apropiată; interesul material etc.

Subiectul infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) Cod penal, este persoana fizică care a atins vârsta de 16 ani la

² pct. 10.4. al Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.11 din 22.12.2014 “Cu privire la aplicarea legislației, referitoare la răspunderea penală, pentru infracțiunile de corupție”

momentul comiterii infracțiunii, nu se cere ca subiectul să aibă vreo calitate special, condiție întrunită în speță.

Drept consecință instanța de judecată respinge argumentele părții apărării privind nevinovăția inculpatului, apreciază *parțial* critic declarațiile inculpatului date în ședința de judecată, precum că a fost influențat de către polițiști să le dea suma de bani, care nu au refuzat suma de bani, respectiv inculpatul a pus bancnota pe torpedoul automobilului polițiștilor, or, din declarațiile inculpatului date în ședința de judecată, instanța deduce cu certitudine concluzia că, inculpatul din propria inițiativă a decis să dea polițiștilor suma de 50 de euro pentru a nu fi documentat cazul de conducere în stare de ebrietate în privința sa, deoarece anterior la 15 martie 2022, a fost depistat conducând în stare de ebrietate, fiindu-i intentat un dosar penal în baza art. 264¹ alin.(1) Cod penal, astfel și în acest mod urmărind scopul de a-i determina pe polițiști pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției lor sau contrar acesteia, pentru a-și ușura situația și a evita răspunderea contravențională pentru conducerea vehiculului în stare de ebrietate.

Motive de a pune la îndoială declarațiile martorilor Rășescu Alexandru și Dimici Andrei, și de a le considera neveridice instanța nu constată, or, martorii fiind preîntâmpinați de răspundere penală conform art. 312, 313 Cod penal, au declarat că anterior producerii cazului nu l-au cunoscut pe inculpat și nu au avut careva relații, respectiv în aceste condiții instanța conchide că declarațiile martorilor sunt veridice, dându-i neavând vreun scop premeditat de a-l calomnia pe Maer Dumitru.

Mai mult ca atât, instanța reiterează că, pentru existența infracțiunii prevăzute la alin.(1) art.325 CP RM în modalitatea de *dare*, nu contează dacă inițiativa săvârșirii infracțiunii a aparținut corupătorului sau persoanei corupte, dacă foloasele necuvenite au fost date din propria inițiativă a corupătorului sau acesta a cedat solicitărilor persoanei publice sau persoanei publice străine.

În rest, cât privește argumentele apărătorului inculpatului, care a solicitat achitarea ultimului pornind de la ideea că nu a comis o asemenea infracțiune, instanța de judecată reține că poziția inculpatului privind nevinovăția lui în comiterea infracțiunii încriminate, reprezintă doar o strategie de apărare și de eschivare a inculpatului de la răspunderea penală.

În același context, nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța de judecată o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se autoincrimina, garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CoEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale. Astfel, instanța de judecată stabilește în concluzie că vinovăția inculpatului a fost dovedită în acest caz și pentru aceasta ei urmează a fi condamnat în numele legii.

Astfel, din probatoriul administrat instanța deduce cu certitudine că fapta incriminată inculpatului se confirmă cu certitudine și că inculpatul Maer Dumitru se face vinovat de infracțiunea care i se incriminează de către acuzatorul de stat, respectiv instanța va aplica o pedeapsă în limitele stabilite de lege.

În speță se constată, atât temeiul real, cât și temeiul juridic pentru tragerea lui Maer Dumitru la răspundere penală, iar, conform art. 51 alin. (2) din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Cu referire la individualizarea pedepsei:

La acest capitol, instanța de judecată notează că, în conformitate cu prevederile art.7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Totodată, instanța de judecată menționează că, prin prisma prevederilor art. art. 7, 61, 75 și 78 Cod penal, la stabilirea pedepsei penale, instanța reiese din scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Potrivit practicii judiciare naționale, la adoptarea sentinței, individualizând pedeapsa, instanța de judecată urmează să respecte prevederile art.96, 385 alin.(1), 394 alin.(1), (2) CPP, conform cărora instanța de judecată este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței care sînt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.³

În acest sens, instanța de judecată reține că, reieșind din prevederile art.16 alin. (4) și art.325 alin.(1) Cod penal, Maer Dumitru a săvârșit o infracțiune *gravă*, pentru care legea penală prevede drept pedeapsă închisoare de pînă la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 6000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

Partea acuzării a solicitat recunoașterea inculpatului vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi stabilirea unei pedepse penale sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale, iar conform art. 90 Cod penal executarea pedepsei să fie suspendată pe un termen de probațiune de 1 an.

Apărătorul inculpatului a pledat pentru emiterea unei sentințe de achitare a inculpatului deoarece nu s-a constatat fapta existenței infracțiunii, inculpatul a recunoscut că a dat suma de bani fiind influențat de către polițiști, restul probelor acumulate pe dosar sunt indirecte și nu confirmă vinovăția inculpatului.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală inculpatului, în conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, de către instanța de judecată nu au fost stabilite.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform art. 77 Cod penal, în privința lui Maer Dumitru, nu au fost stabilite și invocate de acuzatorul de stat.

Potrivit *cazierului penal (Forma-246)*, anterior inculpatul nu a fost tras la răspundere penală, (*f.d.36*).

Conform art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului

³ Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a RM, cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale nr. 8 din 11.11.2013, pct. 18.

cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Astfel, instanța menționează, că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale. De asemenea, urmează a se consemna că, la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, trebuie avut în vedere faptul că infracțiunea săvârșită de către acesta este una gravă. În acest punct de analiză, instanța ține să mai specifice că, raționamentul care poate condiționa aplicarea pedepsei penale, are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a acestora în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită și comportarea sinceră în cursul procesului.

Analizând în cumul aceste circumstanțe, vârsta inculpatului, comportamentul acestuia, starea socială și familială, audiind în dezbaterile judiciare procurorul, apărătorul și inculpatul, primul pledând pentru aplicarea unei pedepse cu închisoare și amendă, instanța de judecată reține, că în cazul dat corectarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse penale.

Prin urmare, modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului ce vine să prevină antrenarea viitoare în activități prejudiciabile, raportat la fapta comisă, gradul de pericol social al acesteia, conduita bună a inculpatului anterior și pe parcursul cercetărilor.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța de judecată va ține cont și de personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost tras la răspundere penală, însă în privința acestuia este instrumentată o altă cauză penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin.(1) Cod penal.

Prin urmare, instanța de judecată consideră că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie proporțională, efectivă și disuasivă, aptă să conducă la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, să atingă scopul pedepsei penale consacrat la art. 61 din Codul penal.

În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

Din examinarea textului invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.

În circumstanțele reliefate și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanța consideră că pedeapsa lui Maer Dumitru urmează să fie stabilită în formă de închisoare în limitele prevăzute de către

legislator la art. 325 alin. (1) Cod penal, și anume pe un termen de 6 (șase) luni, cu amendă în mărime de 2000 de unități convenționale, echivalentul sumei de 100.000 (una sută mii) lei.

Potrivit alin. (3) art.72 Cod penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni ușoare, mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție.

În continuare, se reține că, potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor - comandamentul militar respectiv.

Deci, raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Astfel, instanța de judecată ajunge la concluzia de a suspenda condiționat executarea pedepsei închisorii pentru perioada de probațiune de 1 an.

Instanța apreciază că, reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise de inculpat, de personalitatea acestuia și dorința de reabilitare socială grabnică, aceste măsuri de constrângere statală vor constitui un mijloc eficient și suficient de corectare și reeducare a inculpatului, precum și de prevenire a săvârșirii altor infracțiuni, cauzându-i în același timp unele lipsuri și restricții ale drepturilor în limite rezonabile și proporționale, pentru atingerea scopului pedepsei penale.

Concluzionând cele expuse supra, instanța de judecată precizează faptul că, pedeapsa reținută, inculpatului Maer Dumitru, reprezintă o consecință juridico-penală a faptelor comise de ultimul, adică o reacție la faptele infracționale săvârșite de acesta. Ori, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, totodată pedeapsa aplicată inculpatului nu trebuie să aibă caracter punitiv însă nu unul excesiv, care să nu prejudicieze principiul proporționalității dintre fapta săvârșită și pedeapsa reală care o merită inculpatul.

Subsecvent, instanța notează că procurorul a solicitat aplicarea măsurii preventive - obligarea de a nu părăsi țara în privința inculpatului, până la intrarea în vigoare a sentinței.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15 Cod de procedură penală la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea cu privire la revocarea, înlocuirea sau aplicarea măsurii preventive.

În acest context, instanța de judecată ajunge la concluzia privind admiterea demersului acuzatorului de stat, și va dispune aplicarea în privința inculpatului Maer Dumitru, măsura preventivă prevăzută la art.178 alin.(1), (3) Cod de procedură penală - obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 60 zile.

În caz de definitivare a sentinței de condamnare în interiorul termenului de 60 zile, măsura preventivă, urmează a fi revocată iar sentința de condamnare, pusă în executare în temeiul art.466 Cod de procedură penală.

În altă ordine de idei, instanța de judecată notează că, în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.10), 11), 13), 14) și 15) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă; dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă; ce trebuie să se facă cu corpurile delictive; cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului.

În acest sens, instanța de judecată remarcă faptul că pretenții de ordin civil și pagube materiale în speță nu au fost înregistrate/invocate, cheltuieli judiciare la fel nu sunt.

Cu referire la corpul delict:

Conform art. 162 alin. (1), Cod procedură penală, „în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive”.

Instanța de judecată atestă faptul că la prezenta cauză conform ordonanței OUP din 01.04.2022, a fost recunoscut ca corp delict: - o bancnotă cu nominalul de 50 de euro cu seria și numărul UD3482398908.

Conform art. 106 alin.(1), (2) lit. a) cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sînt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvîrșirea unei infracțiuni.

O concluzie similară se conține și în practica judiciară care statuează că, în cazul bunurilor oferite pentru a determina săvîrșirea infracțiunii de dare de mită, confiscarea are loc chiar dacă cel instigat a denunțat oferta ce i s-a făcut. Nu are importanță la confiscare dacă darea bunurilor cu caracter nelegitim a avut loc din inițiativa celui care a dat bunurile sau la solicitarea celui care a luat bunurile, însă nu pot fi confiscate bunurile care au fost extorcate⁴.

Astfel, în contextul celor relatate, instanța de judecată va dispune confiscarea specială, cu trecerea în proprietatea statului a corpului delict recunoscut prin ordonanța OUP din 01.04.2022, și care se păstrează la cauza penală: - o bancnotă cu nominalul de 50 de euro cu seria și numărul UD3482398908.

În conformitate cu prevederile art. art. 325 alin. (1) Cod penal, art. art. 382-389 Cod de procedură penală, instanța de judecată,

C O N D A M N Ă:

⁴ Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a RM, privind practica aplicării de către instanțele de judecată a dispozițiilor legale referitoare la confiscarea averii, nr. 40 din 27.12.1999, pct. 8.

pe Maer Dumitru *****, născut la *****, IDNP: *****, recunoscându-l vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale, echivalentul sumei de 100.000 (una sută mii) lei.

Conform art. 90 alin.(1) Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilită lui Maer Dumitru *****, IDNP: ***** se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 1 /unu/ ani, dacă în perioada de probațiune inculpatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În temeiul art. 261 Cod de executare, exercitarea controlului privind comportamentul și executarea pedepsei, inclusiv respectarea restricției stabilite de instanța de judecată pe perioada pentru care a fost suspendată condiționat executarea pedepsei se va asigura de către organul de probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul condamnatului.

În temeiul art.178 alin.(1), (3) Cod de procedură penală se aplică față de inculpatul Maer Dumitru *****, IDNP: *****, măsura preventivă sub formă de obligare de a nu părăsi țara pe un termen de 60 zile.

În caz de definitivare a sentinței de condamnare în interiorul termenului de 60 zile, măsura preventivă, se revocă iar sentința de condamnare, urmează a fi pusă în executare în temeiul art.466 Cod de procedură penală.

Copia de pe hotărârea privind aplicarea măsurii preventive în condițiile art.178 Cod de procedură penală, se trimite organului de poliție în a cărei rază teritorială locuiește inculpatul și organelor de frontieră pentru executare.

În conformitate cu art. 162 Cod de procedură penală, corpul delict: o bancnotă cu nominalul de 50 de euro cu seria și numărul UD3482398908, care se păstrează la materialele cauzei penale, urmează a fi confiscată și trecută în proprietatea statului.

Sentința cu drept de apel la Curtea de Apel Cahul în termen de 15 zile, din momentul pronunțării sentinței, prin intermediul Judecătoriei Cahul (sediul Cantemir).

Sentința motivată pronunțată în ședință publică la 12 ianuarie 2023.

**Președintele ședinței,
Judecător**

Mihail OSADCII